

LNS Domes sēde

Ilze Kopmane

Marta sēdes ievadā ar sārtām neļķēm jubilejā tika sveikta domniece, Marija Artjomova — daudz laimes!

Dienas kārtībā bija pieci jautājumi. Svarīgākie notikumi saistījās ar finanšu lietām un nekustamiem īpašumiem.

Par budžeta izpildi 2006. gadā

Uzklausot galveno grāmat-vedi I. Roķi, domniekiem jautājumu nebija, un budžeta izpilde visos postežos tika akceptēta vienprātīgi.

Revīzijas komisijas priekšsēdētājs V.Krauklis sniedza pozitīvu atzinumu par 2006. gada finanšu pārskatu, un arī to Dome balsojot apstiprināja. Lūk, daži skaitļi zināšanai!

Bilance noslēgta 576 tūkst. latu apmērā, un ieņēmumi pārsniedz izdevumu par 65 tūkst., latiem, kas faktiski jau ieguldīti LNS nekustamo īpašumu remontos. Ziedojumi un dāvinājumi saņemti 333 Ls apmērā, un tie izlietoti atbilstoši ziedotāju norādītajiem mērķiem.

Par dzīvojamo māju pārdošanu Smiltēnē

LNS īpašumā esošās Līvānu tipa mājas novērtētas specializētā vērtēšanas firmā, un to pašreizējā tirgus vērtība ir 315 Ls par m², tas ir, katra 34 — 38 tūkst. Ls atkarībā no mājas platības.

Ja iedzīvotāji vēlas pirkt šīs mājas, tad jākārto jautājumi par pirmpirkuma tiesībām ar zemes īpašniekiem un pašvaldībām. Pēc tam var piedāvāt pašreizējam īrniekam un pēc tam tālāk brīvajā tirgū.

R. Rizika interesējās par to, vai viena māja būtu paturama LNS īpašumā kluba vajadzībām. Smiltēnes pašvaldība sola ierādīt citas telpas vietā, bez tam pilsētā pašlaik dzīvo maz biedru (18), tāpēc māju atvēlēt klubam nav lietderīgi.

E. Vorslovs ieteica mājas pārdot par tirgus cenu — tā, kā tās novērtētas. *Dz.*

Herbste atzina, ka mājas ir dažādā tehniskā stāvoklī atkarībā no to īrnieku attieksmes. Viņa rosināja Domei piemērot atlaides LNS biedriem, jo bankā kredītu šai gadījumā var dabūt tikai 12 tūkst. Ls apmērā. «Mēs faktiski apspriežam cilvēku likteņus,» teica *A.Pavilins*, uzklaut arī kādas mājas iedzīvotājas jautājumu — ja māju pārdos kādam citam, kur lai palieku? Un izvērās diskusija! Tomēr tāda ir mūsdienu situācija. Arī LNS tiek uzteiktas klubu platības īrētās vietās sakarā ar to, ka pašvaldība tos pārdod (Liepājā, Smiltēnē). Tāpēc nav iespējams piemērot nekādas atlaides.

L. Paulēns atgriezās pie sava agrākā ierosinājuma — atdot mājas to pašreizējiem īrniekiem, jo viņi tās saņēma kā visi pārējie dzīvokļu uzskaitē tolaik esošie.

Noteiktā cena ir ievērojami par augstu, jo mājas atrodas uz lietošanas robežas. Tāpēc mājas jāpārdod, labi pārdomājot nosacījumus.

Arī *A.Smons* aicināja jautājumu risināt elastīgāk tā, lai nedzirdīgie darba veterāni nepaliek uz ielas.

J. Bočkāne iepriekšējā Domes sēdē balsošanā atturējusies un arī tagad, uzskata, lai mājas paliek LNS īpašumā un mūsu cilvēki var tur dzīvot. Visi nedzirdīgie ir vienādi, teica *E.Vorslovs*, mēs nevaram kādam palīdzēt, citam — atteikt, jo daudzi nedzirdīgie arī tagad visā Latvijā dzīvo saimnieku mājās. Turklāt pašvaldībai jāgādā par dzīvokļiem saviem iedzīvotājiem.

M.Gedminene: Par dzīvokļiem, ko saņēma strādājošie, maksāja LNS valde. Tāpēc tagad vajadzētu pārdot savējiem LNS biedriem par puscenu.

R.Rizika: Bet kā būs ar citiem mūsu cilvēkiem? Ventspils un citās LNS īpašumā esošās mājās viņi arī gribēs atlaides!

V.Strazdiņš savukārt ieteica izstrādāt kritērijus, par ko un kādā gadījumā LNS biedriem varētu dot atlaides īpašumu iegādei (piemēram, cik ilgi strādājis LNS sistēmā, cik ilgi un ko veicis sabiedriskā kārtā, ko ieguldījis LNS īpašumā, kurā dzīvo utt.). Ieteikums tika izdebatēts, tomēr bez rezultāta, secinot, ka praktiski to nevarēs pielietot.

Un tā pēc ilgstošas apspriešanas lēmumu tomēr vajadzēja pieņemt, tāpēc LNS prezidents lika uz balsošanu sākotnējo variantu par māju pārdošanu brīvā tirgū

par cenu, ne mazāku par 315 Ls m² (par 5 mājām kopā tas būtu 175,2 tūkst. Ls). Pie pārējiem variantiem nemaz netika, jo izrādījās, ka pēc trīs stundu spriešanas domnieki savas domas mainījuši un gandrīz vienbalsīgi (vienam atturoties!) nobalsoja par šo priekšlikumu.

A. Pavlins nobeigumā: Pārdošanas procedūra jau uzsākta ar novērtēšanu un cenas noteikšanu, taču iespējams, ka pie jautājuma vēl būs jāatgriežas, ja nebūs pircēju un cenu vajadzēs koriģēt atbilstoši reālajai pārdošanas iespējai.

Jauni Goda biedri

Viceprezidente, M.Piterniece domniekiem ziņoja par LNS Goda biedra nosaukumam izvirzītājiem biedriem, kuri vai-rāk jau kā 5 gadus ir Rīgas biedrības Goda biedri, un konkrēti tie ir **A.Pavlins, R.Kurēna, A.Stepaņuks, I.Ubarste, D.Zvanītāja**.

Ziņotāja īsumā raksturoja katra kandidāte nopelnums, un Dome akceptēja arī šo ierosinājumu, vienlaikus rosinot LNS valdei pārskatīt un uzlabot pastāvošo Nolikumu. A.Pavlins teica: mums jāatrod veids, kā optimāli novērtēt cilvēku ieguldījumu, viņu devumu mūsu savienībai. Tas nav viegli, jo — kā var nosvērt, kā izmērīt sabiedrisko devumu, pašizliedzību, nesavtību... Tādam lēmumam par Goda nosaukuma piešķiršanu jārada prieks un lepnums par Nedzirdīgo savienību gan devējos, gan saņēmējos.

Dažādi jautājumi

Par LNS statūtiem — A.Smons izteica neapmierinātību ar LNS Statūtiem, kuros nav atspoguļota grupu pastāvēšana un darbības principi. Tie ir jāpapildina, jo Statūti ir katra biedra rokasgrāmata, viņš uzsvēra. A.Pavlins teica, ka no kļūdām jāmacās un tās jālabo.

Par Jāņa sētas privatizāciju — joprojām notiek cīņi un tiesāšanās ar Rīgas Domi, kas prasa lielu pacietību. Cerība ir pavīdējusi, bet izšķirošie spriedumi vēl gaidāmi, un tie varētu būt pat pēc vairākiem gadiem.

Par Rīgas skolas ēku — pēc pāris gadiem, kad būs uzcelta jaunā skola Juglā, šī ēka Rīgas centrā nonāks LNS rīcībā un būs jādomā, ko ar to darīt.

Grupu sapulce reģionos un Rīga

Rēzeknē

Sandra Gerenovska

17. februārī notika **Preiļu grupas** sēde. Bija sanākuši gandrīz visi grupas biedri. Šo mazo grupu jau no pašas dibināšanas 48 gadus vada Francis Mauriņš.

Pēdējos gados Preiļu grupa bija kļuvusi mazāka un mazāka, bet pēdējos 2 gados biedru skaits ir divkāršojies ar jauniem biedriem. Preiļu grupa var lepoties ar to, ka biedri vienmēr ir draudzīgi un izpalīdzīgi viens otram grūtos brīžos, bēdās atbalsta cits citu. Kad visi sanāk kopā vadītāja mazajā dzīvoklī, ir pašauri, bet viņi par to nesūdzas, jūtas labi. Var redzēt, ka grupā valda siltums un sirsnība.

Vadītāja dzīvesbiedre Jefrosinija Mauriņa vienmēr parūpējas, lai visi paēstu siltas pusdienas. F. Mauriņš lūdza, lai viņu nomainītu jauns vadītājs, bet grupas biedri tomēr vienbalsīgi ievēlēja Franci. Viņš ļāva pierunāties un piekrita, bet lūdza, lai nākošreiz padomājot, kādu jaunāku cilvēku ievēlēt, jo nav vairs tā spēka un veselības kā agrāk.

Uz biedrības konferenci tika izvirzīti 2 delegāti – F.Mauriņš un Līga Pauniņa. Novēlu grupas vadītājam labu veselību un izturību, vadot Preiļu grupu vēl turpmākos gadus.

Teritoriālās grupās

17.martā LNS Rēzeknes RB telpās tika organizēta teritoriālās grupas sapulce. Par sēdes vadītāju ievēlēja — S.Gerenovsku un sekretāri – I.Gedušu. Vadītāja iepazīstināja ar sēdes darba kārtību un deva vārdu grupas vadītājas vietniecei Monikai Seņkānei.

Viņa klātesošos iepazīstināja ar grupas paveikto darbu. Izteica pateicību biedriem, kuri aktīvi piedalās biedrības dzīvē. Jau daudzus gadus kādreiz bijušais biedrības vadītājs Josifs Lubgins pēc aiziešanas pensijā turpina atbalstīt biedrību. Lai gan jau gadi pāri astoņdesmit un veselība nav no spožajām, joprojām turpina nākt uz biedrību un biedriem stāstīt jaunumus: kas pasaulē notiek, kas mainās mūsu pilsētā un daudz ko citu. Pateicība tika izteikta arī bijušajai biedrības tulcei Regīnai Mizerei, kura nav aizmirsusi savus biedrus un aktīvi organizē interešu klubu «Saimniecīte».

Biedrus, kas nevar ierasties klubā veselības stāvokļa dēļ, un tos, kas atrodas pansionātā, apciemo grupas biroja locekles Antonija Caica, Monika Seņkāne, Veronika Kazule, nodo-dot viņiem dāvanas un pastāstot, kas jauns biedrībā. Gulošiem cilvēkiem pretimnākoša bija grupas biroja locekle Antonija Caica, piegādājot pārtiku mājās u.c. lietas pēc biedru lūguma.

Pēc debatēm ar balsu vairākumu birojā tika ievēlēta teritoriālās grupas vadītāja Monika Seņkāne un septiņi grupas locekļi — Regīna Pranča, Ļubova Makuža, Antonija Caica, Artūrs Vindačs, Vadims Višņakovs un Jeļena Jaņeviča.

Pēc tam tika papildināts, precizēts un apstiprināts sapulces lēmums.

21.aprīlī pl.14 notiks Rēzeknes biedrības konference.

Pēc valdes lēmuma uz to ievēlēti 23 delegāti. Lai teritoriālās grupas birojam locekļiem laba veselība, izturība, veiksmē darbā, lai visi biedri būtu pretimnākoši ar padomu un līdzdalību!

Daugavpilī

Elvira Čaika

17. februārī notika **teritoriālā grupas** sapulce. Šajā grupā pārsvarā pensionāri

un strādājošie nedzirdīgi. Ir arī bezdarbnieki. No 103 biedriem uz sapulci atnākuši 52 biedri.

Grupas priekšsēdētāja Regīna Katakina sniedza atskaites ziņojumu. Lielākā problēma — ar nemaksātājiem, kā arī uz pasākumiem nāk vieni un tie paši biedri.

Grupas priekšsēdētāja aicināja pasākumos pēc iespējas vairāk iesaistīties biedriem.

Visi vienbalsīgi ievēlēja par grupas priekšsēdētāju Regīnu Katakīnu. Uz konferenci izvirzīja 20 delegātus. Birojā ievēlēja I.Čaiku un L.Zībarti. Pēc grupas sapulces notika karnevāls «Horoskopu balle».

14. martā notika **MRU grupas** sapulce. Uz to no 22 biedriem ieradās 19 (3 iztrūka slimības dēļ). Grupas priekšsēdētāja arī turpmāk būs Gaļina Gura. Č. Slavinskis ierosināja, lai MRU uz vietas tiktu sniegta dažāda informācija, jo cilvēki strādā vēlu un nav laika uz klubu aiziet. Diemžēl uzņēmumā paliek arvien mazāk nedzirdīgo, daudzi aiziet strādāt citur.

Grupas priekšsēdētāja aicināja biedrus apmeklēt klubā vismaz lielākos pasākumus.

Smiltēnē

Dzintra Herbste

Pirmā sapulce notika **Smiltenes grupā**. Debatēs vairāk tika rosināts uzlabot kluba darbu ar interesantiem pasākumiem. Grupas vadībā ievēlēja R.Unamu, A.Spakoviču, F. Meļki.

Otra pārvēlēšanu sapulce notika **Alūksnes grupā**. Tur biedri vienbalsīgi nolēma dibināt interešu klubu «Pavāriņš». Grupas vadība turpmāk uzticēta A.Sprudzānei, H.Kirkelim, M. Melnūdrim.

Trešā pārvēlēšanu sapulce notika **Gulbenes grupā**. Biedru vidū daudz bezdarbnieku, kas lūdz palīdzēt atrast darbu. Grupas birojā strādā V.Bērziņa, T. Mindjo, S.Kušķe.

Ceturtnā pārvēlēšanu sapulce Balvos, tur vismazākais biedru skaits (10), no tiem 3 atrodas pansionātā, grupas vadībā V. Belēvičs.

Un pēdējā sapulcē **Jaunpiebalgas grupā**. Biedri vēlējas, lai izskaidrotu jaunākos likumus bezdarbniekiem un pensiju ap-rēķināšanā. Grupas birojā ievēlēti A.Cīrulis, A.Aplociņš un S.Cīrule.

Rīgā

Jelgavnieki sanāk gausi

Šai grupā uzskaitē ir 43 biedri, bet noteiktā laikā uz sapulci ieradās tikai 16. Iespējams, gripas ietekme! Stundu nogaidījuši, sanākušie nolēma sākt darbu. Par paveikto darbu informēja līdzšinējais grupas vadītājs Māris Veidemanis. Viņš atzīmēja, ka darbs bija jāorganizē visai sarežģītos apstākļos — trūka telpu, kur sanākt kopā.

Jauni biedri klāt nav nākuši, toties bezdarbnieku skaits sa-mazinājies. Debatēs biedri apsprieda, kā notiek sadarbība ar pilsētas un rajona pašvaldību. Bija neapmierinātie (nav atlaides pilsētas autobusos), trūkst informācijas par brīvām darba vietām u.c.), bet bija arī pateicības un atzinības (par saņemto palīdzību no sociālā dienesta utt.). V.Platacis dalījās pieredzē savos meklējumos atbalstam digitālā dzirdes aparāta iegādei savai meitai.

Darbs tika novērtēts apmierinoši, par grupas vadītāju atkal ievēlēja Māri Veidemani. Kopā ar viņu uz biedrības konferenci Rīgā dosies V.Platacis un T.Lominska.

Ar atzīmi — labi

Tā tika novērtēts Rīgas biedrības **Zemgales grupas** darbs. Par to atskaitījās priekšsēdētāja T.Urboniene.

Vīspirms viņa pateicās klāt-esošajiem (no 99 biedriem 34) un aicināja ar klusuma brīdi pieminēt 4 aizsaulē aizgājušos biedrus. Biedru skaits nemainīgs, jo tajā iestājušies jauni. Apkopotās ziņas liecina par dažiem interesantiem faktiem. Uz ārzemēm aizbraukuši 5, bet viens ārzemnieks (Juho Mika-els, Somija) iestājies Rīgas biedrībā. Aktīvi sporto 14, pašdarbībā 1 (A.Atrazsko). Biedru

naudas parādā 9, un par 3 jālemj — atstāt vai izslēgt no biedrības (G.Koškins, S. Majikova, J.Ščerbins).

Zemgalieši aktīvi piedalījušies dažādos pasākumos Rītausmā, pašdarbības festivālā Valmierā, kā delegāti — LNS kongresā utt. Biedri izteica pateicību J.Gromai par interesantām nodarbībām.

Debatēs visvairāk jautājumu bija par dzirdes aparātu saņemša-nas kārtību, kā arī atzinība panāktām transporta maksas atlai-dēm un iespēja būt kopā pasākumos kultūras centrā.

Tā kā atsauksmes bija labas, tad arī turpmāk vienbalsīgu at-balstu priekšsēdētājas amatā saņēma Tatjana Urboniene. Birojā atkārtoti paliek arī S.Strauja, J.Grundulis.

Izvirza Goda biedra nosaukumam

No **Rīgas rajona grupas** vadītājas Feodoses Lepešas ziņojuma: pašlaik uzskaitē 137 biedri (sapulcē 47), izslēgti 16, pieņemti no jauna 3, miruši 6. Lielākoties saziņa notiek ar mobilajiem telefoniem. Daļa biedru piedalījās Rītausmā organizētajos pasākumos, bet daudziem to apgrūtinā transporta izmaksas un attālumš (Ogre, Salaspils, Olaine utt.).

Par to runāja biedri arī debatēs, un R. Rizika aicināja Rīgas biedrību panākt atvieglojumus sabiedriskā transporta lietošanā arī Rīgas rajonā dzīvojošiem.

D.Zvanītāja aicināja Kopsolī saturu pilnībā atspoguļots internetā. Viņa aicināja sarīkot arī tikšanos — pārrunas dārz-kopības jautājumos.

Debatēs izskanēja arī ierosinājums paplašināt Rīgas biedrības Goda biedru sastāvu un konkrēti piešķirt šo nosaukumu R.Rizikai un F.Lepešai.

Sapulces dalībnieki ievēlēja jauno biroju šādā sastāvā: F.Lepeša (priekšsēdētāja); R.Rizika, G.Vārpiņa. Konferencē viņām pievienosies G.Beisons, Z.Ungurs.

Tulki, vajadzīgi tulki!

Tā varētu raksturot **Ziemeļu grupas** biedru galvenās domas. Tas attiecas gan uz tiešo apkalpošanu izsaukumos, gan uz TV ekrānā skatāmo: Joti ilgi jāgaida rindā, tulks steidzas un sīkāk neizskaidro, TV mazajā lodziņā tulkoto nevar saprast utt.

Līdztekus ziņošākie biedri dalījās pieredzē, kā iegūt papildu informāciju. Daži ieraksta ziņas video, pēc tam lēnākā tempā vairākkārt to noskatās vēlreiz. Citi — izmanto internetu un teletekstu kabeltelevīzijā utt. Par tulku un TV problēmu skaidroja M.Piterniece: biedrība nevar atbildēt par tulku darbu — tas attiecas uz [Komunikācijas centru](#), un arī TV raidīšanas stilu nav iespējams izmainīt.

Vairāki biedri rosināja nedzirdīgo vecākās paaudzes cilvēkiem palīdzēt apgūt datorprasmes interneta lietotāja līmenī, interesējās par sanatorijām un tūrisma ceļojumiem, kopīgām ekskursijām, aerobikas utml. nodarbību iespējām.

Grupas vadītāja L.Čerepko atzīmēja biedru (M.Čunkures, M. Jonānes) rūpes par slimo biedreni; analizēja biedru aktivitāti, piedaloties dažādos pasākumos, pateicās J. Gromai par vasarā notikušo ekskursiju un ziņu pēcpusdienām, kā arī fondam «Klusums» par produktu paciņām.

Turpmāk šo grupu (šobrīd 64 biedru sastāvā) vadīs Liene Čerepko, piepalīdzot biroja locekļiem S. Strazdiņai un K.Ikaunieci, bet uz konferenci dosies grupas vadītāja ar S.Strazdiņu un V. Strazdiņu.

Viena no mazākajām

Tā ir **LNS Centrālās valdes grupa**, kas apvieno 8 biedrus. Sapulcē piedalījās — 7. Pārskata periodā tās darbu koordinēja A. Bogdanova. Tiesa, šis darbs nav nekad aprobežojies ar kādu pasākumu rīkošanu tikai grupas biedriem. Kolektīvās aktivitātēs tiek iesaistīti vai visi pārējie Elvīras ielā 19 strādājošie gan Zīmju valodas, Komunikācijas centrā, Rīgas biedrībā, Kopsolī, sporta un jauniešu organizācijās, nešķirojot: biedrs — nebiedrs.

Notikuši jauki pasākumi, kas saliedē visus zem viena jumta un uz vienu mērķi strādā-jošos, kas bagātina zināšanas par Latviju (izbraukumi ekskursijās) un arī ļauj citam citu iepazīt tuvāk (valsts svētku un vārda dienu atzīmēšanu ar īpaši pārdomātu norisi). Arī šoreiz biedri vienojās, kādus svētkus kopīgi svinēs un kura organizācija būs par katru atbildīgā.

Grupai gadu gaitā iedibinājusies tradīcija mainīt savu vadītāju. Šoreiz šis gods tika uzticēts L.Paulēnam. Par konferences delegātiem tika apstiprināts viņš, Arnolds Pavlins un Edgars Vorslovs.

Kurzemes grupā daudz ierosinājumu

Šī grupa pulcināja kopā 88 biedrus (no 225). Pārskata ziņojumu sniedza grupas priekšsēdētāja Vita Kamare, vispirms aicinot ar klusuma brīdi pieminēt mūžībā aizgājušos (10).

Grupā nākuši klāt 4 jauni biedri, izslēgti arī 4, bet biedru naudas parādā 8.

Izskaitļots arī tas, ka «Kopsolī» saņemšanai uz vietas pasūtījuši 44 biedri.

Grupas biedri piedalījušies dažādos kopīgos pasākumos: drāmas ansambļa 60 gadu jubilejā; režisores E.Elksnes simtgades svinībās, Nedzirdīgo dienas koncertos, festivālos, te-matiskos pasākumos «Rītausmā» u.c. Arī sportam tiek sava daļa brīvā laika.

Darbs grupā bijis organizēts tā, ka katrs biroja sastāvā esošais biedrs rūpējies par vienu sektoru ar 20 — 40 cilvēkiem.

Tulku bez maksas visos gadījumos — tādu prasību debatēs izvirzīja vairāki runātāji, vienlaikus atzīmējot, ka uz šo pakalpojumu jāgaida pārāk ilgi, tulku skaits jāpalielina utt.

Vairāki biedri analizēja arī jautājumus, kas saistīti ar komunikācijas līdzekļu nodrošinājumu, tostarp kritizēja pašreizējo jauno pakalpojumu ar trauksmes izziņošanu pa mobilo telefonu 112 (nedzirdīgie neuztver skaņu signālu, bet vibrācijas tikai tad, ja telefons vienmēr klāt, un tas ir kaitīgi). Trūkst informācijas par jauniem komunikācijas līdzekļiem un iespējām tos iegādāties.

A.Smons izteica neapmierinātību ar vairākiem faktiem: ar pastāvošo pensiju sistēmu, daudzi nedzirdīgie ar darba stāžu zem 30 gadiem nevar saņemt piemaksas, ka tulku algas ir komercnoslēpums, ka MRU darbinieku tikšanās

pasākumā dalībnieku skaits bijis ierobežots ar darba stāžu 30 gadi un vairāk utt. Viņš rosināja Mirušo piemiņas dienās apmeklēt un apkopt LNS biedru kapus, palielināt tulku skaitu. Piešķirt biedrības Goda biedra nosaukumu T.Pivinai, H.Klapotei, R.Zujevskaī, J.Gromai, A.Moi-sejai; par biedrības priekšsēdētāju ievēlēt M.Piternieci, bet par grupas vadītāju V.Kamari u.c.

Savukārt V.Kamare lika priekšā biedrības Goda biedru pulkam pievienot J. Bočkāni.

Paskaidrojums uz dažiem jautājumiem sniedza [Komunikācijas centra](#) direktors E. Vorslovs, uzsverot, ka līdzekļi tulku pakalpojumiem no valsts budžeta piešķirti sociālo problēmu risināšanai, tāpēc par privātlietu kārtošanu (piemēram, nekustamo un kustamo īpašumu iegādi un pārdošanu) tulka pakalpojuma izmantošana jāapmaksā. Par surdotehnikas jautājumiem tagad atbild [Tehnisko palīgīdzekļu centrs](#), tāpēc jāgriežas tur — Rīgā, Ventspils ielā 53.

Rīgas biedrības priekšsēdētāja M.Piterniece savukārt skaidroja, ka aprīlī notiks MRU bijušo strādājošo tikšanās, uz kuru var pieteikties un iemaksāt dalībmaksu. Viņa vēlreiz atgādināja, ka J. Groma nav tulks un tikai šad tad izlīdz sabiedriskā kārtā.

Par grupas priekšsēdētāju ievēlēja Vitu Kamari, bet birojā strādās arī Z.Žukauska, R.Fel-dmane, M.Artjomova, I.Liniņa, S.Vorslova, V.Beleviča.

Savukārt uz konferenci delegēja 11 biedrus: Z. Žukausku, A.Smonu, J.Bočkāni, R.Feldmani, M. Artjomovu, I.Liniņu, S.Vorslovu, V.Kamari, H.Klapoti, V.Kleinu, A.Moiseju.

Raiņai skolai - 80: Nedzirdīgie tajā - 40 gadus

Inese Immure

Rīgas Raiņa 8.vakara maiņu vidusskola šogad atzīmē savu 80. gadadienu. Līdztekus tai šogad arī nedzirdīgie var svinēt skaistu jubileju, jo aprit 40 gadi kopš pirmā nedzirdīgo vidusskolas absolventu izlaiduma 1967. gadā. Šajā laika posmā vidusskolu beiguši ap 400 nedzirdīgo.

Iespējas iegūt vidējo izglītību nedzirdīgie izcīnīja paši

Vidusskolā iegūtās zināšanas būtiski paplašināja šo cilvēku redzesloku, asināja viņu dzīves uztveri, cēla pašapziņu, ļaujot justies pilnvērtīgiem un vienlīdzīgiem ar dzirdīgajiem. Iegūtā vidusskolas izglītība pavēra lielākas iespējas izvēlēties un strādāt savām interesēm un spējām piemērotu darbu, kā arī darboties citās jomās. Vidusskolas zināšanu pūrs, iegūtās iemaņas un prasmes daudzos nedzirdīgos modināja interesi par tālākizglītību. Spējīgākiem vidējā izglītība ļāva iestāties augstskolā un iegūt augstāko izglītību.

Ceļš bija garš

Iespējas iegūt vidējo izglītību izcīnīja paši nedzirdīgie, taču ceļš līdz tam bija garš. Lai uzsāktu mācības vidusskolā, bija nepieciešama pilna pamatizglītība. Toreizējās Rīgas un Valmieras kurlmēmo skolas 10 — gadīgā mācību programma atbilda tikai dzirdīgo skolas 4 klasēm, kas nedeva iespēju nedzirdīgajiem turpināt mācības kādā arodskolā vai vidusskolā.

Pateicoties nedzirdīgā aktīvista Anša Smona ierosmei, Latvijas Nedzirdīgo savienība (toreiz biedrība) kopā ar Latvijas PSR Izglītības ministriju 20.gs. 50. gadu vidū nedzirdīgajiem radīja iespēju Rīgas 23. strādnieku jaunatnes vidusskolā vakarā pēc darba apgūt parasto skolu 5. — 7.klases programmu, bet pēc izglītības reformas — 60. gadu sākumā — 8. klases programmu Rīgas Raiņa 8. strādnieku jaunatnes vidusskolā (tagadējā Raiņa vakarskolā).

Tālāk — viss pašu rokās

Ceļš uz vidusskolas kursa apgūšanu šajā skolā bija atvērts, taču maz bija nedzirdīgo, kas vēlējās tālāk mācīties. Tikai 1964.gadā izdevās nokomplektēt nedzirdīgo grupu, kas ļāva izveidot viņiem atsevišķu vidusskolas klasi. Turpmāk nedzirdīgo klases šajā vidusskolā tika noorganizētas katru gadu, jo Valmieras un Rīgas skolas mācību programmā izdarītās izmaiņas nedzirdīgajiem un vājdzirdīgajiem ļāva iegūt vispārējo 8—gadīgo izglītību.

No 1964. gada, kad vidusskolas programmu sāka apgūt nedzirdīgie, līdz šodienai viņiem matemātiku māca Velta Zakenfelde. Vēl tagad skolotāja spilgti atceras gatavošanos pirmajai mācību stundai: «Es gāju prasīt padomu matemātikas

skolotājam Vaclavam Jo-čunam, kas mācīja nedzirdīgos pamatskolas klasēs. Viņš mierināja, ka pietiek zīmju valodā zināt burtus A un B (lai var parādīt formulas) un ieteica runāt lēni. Tā arī pirmajā stundā darīju — runāju ļoti lēni un skaidri. Pēc kāda brīža piecēlās Ansis Smons un teica: «Runājiet ātrāk. Mēs jūs saprotam.»»

Skolēni — toreiz un tagad

Pa visiem šiem gadiem bijuši visādi skolēni. Taču pirmā klase bija īpaša klase — centīgi, ar gaišām galvām. Pirmajos gados mācījās vidējā vecuma cilvēki. Viņu attieksme pret mācībām bija ļoti nopietna, jo pirms tam viņiem nebija iespējams mācīties vidusskolā. Vēlāk skolēnu sastāvs kļuva jaunāks, arī attieksme pret mācībām vairs nebija tik nopietna.

Sarunā ar raksta autori V.Zakenfelde uzsvēra, ka sākotnēji vidējā izglītība bija pieejama tikai rīdziniekiem. Vēlāk, toreizējās skolas direktores Ārijas Bukas laikā nedzirdīgo apmācība gāja plašumā, tika izveidotas neklātienes grupas. Skola kopmītnes toreiz nevarēja piedāvāt. No laukiem un citām pilsētām atbraukušie skolēni pārgulēja turpat klases telpās. Lai būtu vieta saliekamām gultām, solus un krēslus sabodīja vienā kaktā. Mazgāšanās notika tualetes telpās. Toreiz siltā ūdens nebija.

Vēlāk, direktora Jura Šmita laikā, nedzirdīgos audzēkņus mācību laikā skola sāka nodrošināt ar viesnīcu.

V.Zakenfelde ilgu gadu strādājusi paralēli dzirdīgo un nedzirdīgo klasēs.

Vaicāta, vai ir atšķirības starp dzirdīgiem un nedzirdīgiem skolēniem, viņa atbild: «Dzirdīgie mācību vielu uztver ātrāk, jo var izmantot acis un ausis. Nedzirdīgie — tikai acis, tāpēc mācību vielas apguvei viņiem ir jāpatērē daudz vairāk laika. Toties mani pārsteidza, ka telpiskā iztēle daudziem nedzirdīgiem ir spilgtāka nekā dzirdīgiem skolēniem.»

V. Zakenfelde uzskata, ka nedzirdīgo apmācību apgrūtina piemērotas mācību literatūras trūkums, jo, piemēram, algebras un ģeometrijas grāmatās uzdevumu skaidrojumi nedzirdīgajiem ir grūti saprotami. Tāpēc viņa izstrādājusi savus mācību materiālus, ņemot vērā nedzirdīgo audzēkņu īpašās vajadzības. Definīcijas pārveidotas viegli saprotamos vārdos, sniegts katras formulas sīks skaidrojums, kā arī doti uzdevumu izpildes paraugi, pēc kuriem risināt līdzīgus uzdevumus.

Lai atmiņas būtu krāsainas

Sākumā vakarskolā nedzirdīgo pašdarbība bija augstā līmenī.

Sirmā matemātikas skolotāja atceras, ka nedzirdīgie audzēkņi uzveda skolas sarīkojumos dažādas etīdes, ko iestudēja nedzirdīgo biedrības telpās. Pēcāk vakarskola nedzirdīgajiem piedāvājusi tikai «sausu» skolas dzīvi.

Tagad situācija ir krietni uzlabojusies. 1996. gada absolvents Uldis Ozols, Rīgas

Nedzirdīgo skolas skolotājs, apskauž tagadējos nedzirdīgos vakarskolēnus: «Pēdējos gados vakarskola ir kļuvusi daudz dzīvāka nekā agrāk. Te rit interesanta dzīve. Varbūt no malas izskatās jocīgi, ka tagad, būdams absolvents, piedalos dažādos vakarskolas pasākumos, ko nedzirdīgie atzīmē kopā ar dzirdīgajiem. Bet man gribas izbaudīt to, kas agrāk nebija. Toreiz mums nebija pilnīgi nekādu kontaktu ar dzirdīgiem skolēniem. Tāda sajūta, ka vakarskola man bija parādā šos pasākumus.»

U. Ozols savu skolas laiku atceras pelēkās krāsās, toties ar mīlestību viņš runā par vai-rākām šīs skolas skolotājām. Vispirms viņš atceras mūžībā aizgājušo vēstures skolotāju Jausmu Kauliņu:

«Man ļoti patika vēstures stundas, jo viņa prata skaidri un konkrēti pastāstīt ne tikai par vēsturi, bet arī par politiku. Kā viņu sapratu? Skolotāja runāja lēni un skaidri. Ja vajadzēja, iz-mantoja arī žestus, papīru un pildspalvu. Toties viegli negāja matemātikas stundās, lai arī skolotāja Zakenfelde centās no visas sirds mums iemācīt matemātiskās gudrības. Grūti gāja arī latviešu valodas un literatūras stundās. Kā gan mocījies ar domrakstu sacerēšanu, ar galveno tēlu aprakstīšanu! Bet skolotāja Edija Priediena nekādas atlaides nedevis. Tagad esmu pateicīgs viņai. Iegūtās zināšanas dzīvē man lieti noderēja.»

Lai arī nākošajā gadu desmitā Raiņa skola nedzirdīgajiem sniedz vērtīgas un noderīgas zināšanas, rada stipru un drošu pamatu tālākai dzīvei un darbam! Raksts pārpublicēts no Rīgas Raiņa 8. vakara (maiņu) vidusskolas speciālnumura, kas veltīts 80 gadu jubilejai.

Sporta Ziņas

Čempionāts galda tenisā

26. — 30. martā Zviedrijas pilsētā Malmē notika 11. Ei-ropas nedzirdīgo čempionāts galda tenisā. Piedalījās 80 sportistu no 16 valstīm. Individuālās sacensībās visus sadalīja 13 apakšgrupās.

Savā grupā izcīnīju otro vietu, pārspēdams Turcijas un Lietuvas spēlētājus, un tiku tālāk. Diemžēl, cīnoties ar spēcīgo Čehijas spēlētāju, zaudēju un izstājos no tālākām cīņām. Par pārējām cīņām un rezultātiem sīkāk var uzzināt www.deafsports.edso-edso.eu

Šo sacensību sensācija: Slovērijas 12—gadīga tenisiste smagā cīņā pārspēja pieredzējušu spēlētāju no Ungārijas. Daudzi pareģo jaunajai sportistei spožu nākotni galda tenisā.

Patikams pārsteigums — mūsu kaimiņa lietuvieša 16 — gadīgā skolnieka D. Takinas izcīnītā 2. vieta, sagādājot lielas galvassāpes daudziem pieredzējušiem meistariem.

Sacensības noritēja draudzīgā atmosfērā, no tiesnešu puses ļoti stingrā kārtībā. Interesants notikums: tiesnesis lika beļģim nogriezt nedaudz lieko gumiju no raketes virsmas.

Nākošais čempionāts notiks Polijā

Aicinu visus bērnus — jauniešus pievērsties galda tenisam, bet pieredzējušos spēlētājus jau savlaicīgi gatavoties šim čempionātam.

Šī čempionāta dalībnieku Anatoliju Jerčaku uzklaušija J.Bočkāne

Aicina mācīties: izvēlei - Jaunas programmas

Divpadsmit jaunas mācību programmas

[Valsts aģentūra «Sociālās integrācijas centrs»](#) (SIC) ir izstrādājusi 12 jaunas mācību programmas cilvēkiem ar invaliditāti un ar nepabeigtu vai pabeigtu pamatskolas izglītību.

Lai iepazīstinātu gan ar jaunajām, gan ar SIC jau šobrīd apgūstamajām mācību programmām un palīdzētu iz-vēlēties piemērotāku profesiju, 21. aprīlī SIC rīko atvērto durvju dienu. Visi interesanti tiek gaidīti Jūrmalā, Dubultos, Slokas ielā 68 no pl. 11 līdz 16.

Uzsākt mācības jaunajās programmās cilvēki ar nepabeigtu pamatskolas izglītību varēs, sākot ar nākamo mācību gadu. Būs iespējams apgūt divriteņu remontatslēdznieka, informācijas ievadīšanas operatora, apdares darbu strādnieka, apmetēja, flīzētāja, krāsotāja, tapešu līmētāja un grīdu klājēja,

konditora un pavāra palīga, biroja palīgdarbinieka, viesu uzņemšanas dienesta speciālista, istabenes un viesnīcas uzkopšanas darbinieka, kā arī pārdevēja kioskā un klientu un pacientu reģistrēšanas darbinieka profesiju. Lai iegūtu programmas beigšanas apliecību, izvēlētajā profesijā būs jāapgūst 150 – 960 stundas. Šajā laikā notiks dažādas praktiskas un teorētiskas nodarbības, kā arī tiks nodrošināta mācību prakse uzņēmumā.

Līdztekus jaunajām 12 īslaicīgajām programmām cilvēki ar invaliditāti SIC šobrīd var iegūt profesionālo vidējo izglītību un 1. līmeņa augstāko izglītību 15 dažādās citās programmās: Komerzinības, Grāmatvedība, Ēdināšanas serviss, Mehatronika, Elektronika, Datorzinības, Sekretariāta un biroja darbs, Viesnīcu serviss.

Mācības pilnībā finansē valsts, tāpat arī dzīvošanu dienesta viesnīcā un ēdināšanu trīs reizes dienā.

Paralēli mācībām audzēkņi vēl var saņemt sociālo un medicīnisko palīdzību. Pirms mācību uzsākšanas SIC speciālisti palīdz izvēlēties atbilstošāko mācību programmu. Pieteikties profesionālās piemērotības noteikšanas kursam un mācībām SIC var visu gadu nepārtraukti.

Kultūras ziņas

Rītausmieši cer aizdejt līdz Francijai

Dana Kalpiņa, deju kolektīva vadītāja

Mūsu kolektīvs nestāv dīkstāvē – tieši otrādi. «Rītausmas» dejojāji nemitīgi piedalās dažādos festivālos, uzstājas plašas publikas priekšā un paši rīko koncertus. Nedaudz atskata nesenā pagātnē!

Mežaparkā, arēnā Rīga un citur

Šī sezona sākās jau pagājušā gada 8.septembrī, kad «Rītausmas» dejojāji koncertēja Eiropas Slāvu kultūras centra «Lira» organizētā pasākumā bērniem invalīdiem «Bērnu rīts» Mežaparkā.

Septembrī «Rītausmā» notika Nedzirdīgo dienai veltīts koncerts, kurā piedalījās arī Ziemeļvalstu ģimnāzijas Aerobikas un deju studija «DēKa», ar kuru jau ilgstoši tiek realizēti kopēji projekti – koncerti, nometnes un jauniestudējumi.

Oktobrī pēc Nedzirdīgo dienas koncerta Rīgas Kongresu namā pats svarīgākais pasākums bija koncertēšana Anglijas karalienei Elizabetei II. Dejojāji šim koncertam gatavojās jau no augusta, kad notika deju nometne Valmierā. Šajā nometnē piedalījās desmit Rīgas un tikpat Valmieras skolu bērni ar dzirdes traucējumiem. Dejisko priekšnesumu «Emocijas. Jūtas» ie-studēja horeogrāfi no Anglijas deju grupas «Green Candle dance company».

Smags darbs – piecām minūtēm

Visu septembri un oktobri «Rītausmas» un Valmieras skolas dejotāji tikās Rīgā, lai horeogrāfu Danas Kalpiņas un Annas Ķirses vadībā atkārtotu un saīsinātu 30 min. priekšnesumu līdz 5 min. Tas bija ļoti smags darbs, taču vainagojās panākumiem. Neilgi pirms karalienes koncerta no Anglijas angļu horeogrāfs Fergus Earlijs, kurš noslīpēja galarezultātu. "Arēnā Rīga" priekšnesums noritēja priekšzīmīgi. Visi bija neizsakāmi apmierināti un gandarīti.

Kopā ar perkusionistu Nilu Īli un viņa komandu priekšnesumu Emocijas. Jūtas" Rītausmas" un Valmieras dejotāji sniedz arī citās Latvijas vietās: viena uzstāšanās bija Valmierā Pasaules Invalīdu dienā 5. decembrī, martā Vaidavā. Vēl dejotāji oktobrī dejoja Rīgas Nedzirdīgo bērnu internātpamatskolas prezentācijā akreditācijas komisijai.

Novembrī Latvijas Nedzirdīgo savienības KC «Rītausma» deju kolektīvs vairākkārt uzstājās VEF kultūras namā.

Gada nogales notikumi

Dejotāji uzstājās Vecrīgas laukumos NATO samita laikā (par to minēts iepr. KS" nr.). Uzaicinājums nāca ļoti pēkšņi un laika bija ļoti maz, lai sagatavotos, taču ar lielu gribasspēku kopā ar Ziemeļvalstu ģimnāzijas Aerobikas un deju studijas «DēKa» un teātra pulciņa dalībniekiem režisores Antras Puriņas vadībā tika iestudēta jauna teatralizēta deju programma «Gatavošanās Ziemassvētkiem». Pirmizrāde notika LNS biedru jubilejas pasākumā 25. novembrī. Priekšnesumi Vecrīgā noritēja kā plānots, tikai diemžēl bija ļoti maz skatītāju.

Uzstāšanās Vecrīgas gadatirdziņos Līvu laukumā un Rātslaukumā noritēja visa decembra mēneša garumā – netrūka ne skatītāju, ne dažādu laika un cilvēcisku apstākļu. Bija gan aukstas, gan lietainas uzstāšanās reizes, gan arī jārēķinās ar pārāk aktīviem skatītājiem. Toties noslēgumā pasākumu organizators Agris Rubens ar limuzīnu visus dalībniekus veda uz atpūtas kompleksu «Lido», kur tos priecēja izklaides programma un, protams, mie-lasti. Dalībnieki ļautri pavadīja laiku arī «Lido» slidotavā.

Plāno doties uz festivālu Francijā

Arī Jaunais 2007. gads kultūras centra «Rītausma» deju kolektīvam ir sākās pietiekoši aktīvi un aizraujoši — janvārī tika nosūtīts pieteikums ar video uz Franciju, kur vasarā notiks nedzirdīgo kultūras festivāls «Clin d'Oeil». Tādā dejotāji jau piedalījās 2005. gada vasarā. Šobrīd gaidām pozitīvu atbildi. Lai varētu festivālā piedalīties, kolektīvam jāiestudē vēl divas jaunas programmas — «Priecīgas Lieldienas» un «Meiteņu emo-cijas». Jācer, ka viss iecerētais izdosies kā nākas!

Taču nav jau laika tikai jauniestudējumiem — februārī «Rīt-ausmas» kolektīvs uzstājās Kurzemes un Zemgales priekšpilsētu deju kolektīvu skatē ar jauno deju «Disenītē» ieguva III pakāpes diplomu ar iespēju tālāk piedalīties konkursā «Dejas brīnums» VEF kultūras namā 10. martā. Savukārt ikgadējā deju festivālā Salaspils k/n «Enerģētiskis» ar šo pašu deju «Rītausmas» dejotāji ieguva nomināciju «Par veiksmīgu dejas kompozīcijas atklāšanu». un pēc tam priecēja skatītājus Rīgas Nedzirdīgo bērnu internātskolas «Sveču ballē».

Aprīļa sākumā dejotāji trenējās hiphop dejās radošā nometnē franču pedagoga vadībā, dejoja Esplanādē Lieldienās un tagad sapņo par Franciju.

Brīvā laika neatliek pat brīvdienās, taču par to nav ko bēdāt, jo gandarījums par labiem sasniegumiem atsvēr visu! Ceram uz visu lasītāju un skatītāju atbalstu turpmākai darbībai

Radniecīgas organizācijas

SOS ! SOS: nedzirdīgie

Ivars Kalniņš

[Nedzirdīgo jauniešu un viņu draugu organizācija «Efraims»](#) partnerībā ar Lietuvas Nedzirdīgo bērnu vecāku asociāciju «Pagava» šobrīd realizē Eiropas Savienības iniciatīvas INTERREG III projektu par jauniešu ar dzirdes problēmām un viņu ģimeņu organizēšanas spēju nostiprināšanu (SOS Nedzirdīgie).

Šī projekta mērķis ir uzlabot jauniešu ar dzirdes problēmām un viņu ģimeņu integrāciju sabiedrībā, kā arī stiprināt Lietuvas ģimeņu, kuras audzina nedzirdīgus un vājdzirdīgus bērnus, Lietuvas Nedzirdīgo bērnu vecāku asociācijas «Pagava»

un Latvijas Nedzirdīgo jauniešu un viņu draugu organizācijas «Efraims» spējas organizēt.

Projekta realizācijas laiks ir 18 mēneši (2006.g. marts — 2007.g. augusts). «Efraims» šajā projektā sāka iesaistīties tikai 2006. gada vasarā, jo pirms tam asociācija «Pagava» bija nodomājusi kā partneri iesaistīt Latvijas Nedzirdīgo bērnu vecāku asociāciju, bet, tā kā šī organizācija nebija pārrēģistrēta, tai zuda iespējas piedalīties projektā.

Gan Lietuvā, gan Latvijā janvārī notika psiholoģijas lekcijas jauniešiem. Tās palīdzēja nedzirdīgiem jauniešiem labāk iepazīties pašiem sevi un citus, mudināja aktīvāk piedalīties sociālā dzīvē.

«Efraims» organizēja lekcijas par tēmu «Tolerance – mana brīvība», kuru vadīja psiholoģe Ilze Aleksa no Sociālā integrācijas centra. Jāatzīst, mūsu jaunieši par toleranci zina gaužām maz, tāpēc lekcijas bija sevišķi vietā – tās palīdzēja viņiem izprast šo jēdzienu kā iecietību pret dažādību. Bija vērojams, ka vislabāk patīk praktiskās nodarbības, kurās varēja izzināt vairāk par savu personību.

Decembrī sākās arī projekta izstrādes apmācības seminārs – pirmā daļa lietuviešu un latviešu nedzirdīgiem jauniešiem Šauļos, Lietuvā. Otrā daļa notiks maijā. Jaunieši apguva iemaņas projekta izstrādē, darbojoties grupā.

Mūsu kopīgā projekta ideja – realizēt vairākus starpvalstu pasākumus Baltijas nedzirdīgiem jauniešiem: Igaunijā realizēties šovu Robinsonu piedzīvojumi, Latvijā – ar kultūru saistītus pasākumus, bet Lietuvā – sporta aktivitātes. Tādējādi jaunieši ne vien mācās gatavot jaunus projektus, bet vienlaikus jau plāno un spriež, kā savas idejas reāli realizēt. Tagad notiek projekta satura precizēšana, tad iesniegsim pieteikumu.

Projekta ietvaros notika arī partneru **pieredzes apmaiņas tikšanās Bauskā**. Izvērsās plašas diskusijas, apspriedām iespējami ciešākas sadarbības iespējas nākotnē arī citos projektos. Gan lietuviešu, gan latviešu jaunieši un pārstāvji iepazinās ar Latvijas vēsturi, apmeklējot Bauskas etnogrāfisko muzeju, kā arī ekskursijās pierobežas reģionā.

Pagājušajā vasarā Kuniģiskē, Lietuvā, sarīkota abu zemju nedzirdīgo jauniešu nometne, bet šovasar nometne notiks Latvijā.

Izveidota Lietuvas un Latvijas pušu interneta mājaslapa ar mērķi dibināt kontaktus starp Lietuvas un Latvijas pierobežā dzīvojošām nedzirdīgo bērnu ģimēm un jauniešiem, kuriem ir tie paši traucējumi un tās pašas problēmas, dalīties ar savu pieredzi.

Mājaslapa www.pagava.lt pašlaik pieejama latviešu valodā, tajā var vairāk uzzināt par šo projektu un ielūkoties albumā, kur atrodamas arī pasākumu programmas. Mājaslapa regulāri tiks paplašināta.

Kāds ir ieguvums no šī projekta? «Efraimam» izveidojušies cieši kontakti ar vairākām radniecīgām lietuviešu organizācijām un kopīgi radušās daudzas jaunas idejas turpmākajai sadarbībai. Tomēr pats galvenais ieguvums – draudzība starp latviešu un lietuviešu jauniešiem.

Ziemas prieki

Elfa Zariņa

Neraugoties uz straujām dabas pārmaiņām – sniegu bija palicis maz un tas pats tik dubļains, tomēr plānotais 10.marta pasākums – Ziemas tustiņš ar aktīvu atpūtu brīvā dabā notika! Ainaviski skaistajā Taurupē Ogres rajonā saradās pāris desmitu jauniešu, kas bija pieteikušies jau savlaicīgi.

Pasākums notika skaistā omulīgā viesu nama «Dujas» apkārtnē. Tam sākoties, jaunieši tika iepazīstināti ar dažādiem noteikumiem, kā arī savā starpā diezgan pazīstamā un atraktīvā veidā – tā sauktā spēlē «Ledlauzis», kur katrs jauniešs var sevi raksturot, atklājot pat iesaukas. Jaunieši iepazinās arī ar šī pasākuma atbildīgajiem: Karīna Beisone – pasākuma vadītāja, tiesnese; Vida Meija – vadītājas vietniece un tiesnese; Viktorija Romanova – tiesnese; pirtnieki Mārtiņš Silīņš un Mārcis Rušiņš; apsargi Uldis Ozols un Dainis Zariņš; sekretāre Elfa Zariņa; tulce, atbildīgā par mūziku Aļona Udovenko.

Pēc tam sākās pats interesantākais! Ziniet, jaunieši pēc gara ceļa mērošanas un

viesu nama sameklēšanas bija badā... Tāpēc sākās pankūku cepšanas sacensības brīvā dabā! Protams, viņu rīcībā bija liela senlaicīgā lapene, un tur arī notika pankūku cepšana, sadaloties 3 komandās, kas sacentās savā starpā visai draudzīgi. Bija jāsāk no nulles līdz gatavām plānām lielām pankūkām. Cēpa uz elektriskām plītīm, bet vienai komandai gadījās ķibeles ar elektrisko plīti, nu viņi tūlīt lika lietā turpat esošo kamīnu.

Žūrija izvērtēja ne tikai ātrāko, bet arī kvalitatīvāko iznākumu, kā arī komandas darbu kopumā – tās centību un saliedētību. Bija tik jautri, ka visi smējās kā kutināti! Žūrijai lēmumu pieņemt bija gana grūti, jo visi tā centās. Galu galā par labāko tika atzīta Mārča Rušiņa komanda, kuras sastāvā vēl bija Māris Meija, Uldis Stupāns, Gita Stupāne, Aļona Udovenko. Žūrija atzīmēja arī draudzīgāko komandu, kas prata izklūt no sarežģītas situācijas un atrada iespēju «izdzīvot» – pankūkas cepa kamīnā. Šīs komandas sastāvā – līdere Arta Birzniece – Siliņa, Jeļena Jaņeviča, Mārtiņš Siliņš, Mareks Kaidašs, Vadīms Jelžovs. Trešajai komandai – līderis Uldis Ozols, Alnis Kuļikovs, Liāna Rozīte, Andris Rozītis, Arnis Ķīvītis – arī labi veicās, bez pankūkām nepalika! Noslēgumā tika draudzīgi notiesātas gan savas, gan citas komandas pankūciņas ar garšīgiem ievērojumiem un siltu tēju.

Tālāk – konkurss «Sniega tēls». Komandas veidoja no sniega tēlu pēc savas idejas, lieluma, garuma, platības. Labākais sniegums bija Mārča komandai, kas prezentēja Ievas un Ādama tēlus. Artas komanda veidoja garu kobru ar oliņām, bet Ulda komanda – jauno organizācijas nosaukumu LNJO.

Nākamais uzdevums risinājās ar saukli: «Sniega pikas mērķi». Komandas dalībniekiem jātrāpa ar sniega pikas mērķi, t.i., pannās: ma-zākajā trāpot – vairāk punktu, lielākā – mazāk. Šoreiz precīzākā izrādījās Ulda komanda. Kopvērtējumā labākā Mārča Rušiņa komanda.

Pirms vakariņām patālākā vietā no viesu nama parādījās putnubiedēklis. Katram jauniešim bija jāuzraksta savi grēki, nebūšanas un neveiksmes uz papīriņa un tas jāatdod šim ne-jaucenim, kuru pēc tam aizdedzināja. No visiem grēkiem tikušiem vajā labi garšoja tik sātīgās vakariņas!

Vakarā jaunieši relaksējās, no visa sirds izperoties pirtī. Gods kam gods – pirtnieki Mārcis un Mārtiņš bija īstie savā vietā!

Otrajā dienā pēc garšīgām brokastīm notika saruna pie apaļā galda – pārrunas, diskusijas mijās ar jokiem un anekdotēm. Notika arī spēkošanās – kurš ar vienu sitienu iedzīs naglu dēlī. Starp dāmām spēcīgākā izrādījās Jeļena Jaņeviča, starp vīriešiem – Ivars Kaidašs.

Pēc pusdienām un sirsnīgām atvadām visi aizbrauca mājup ar priecīgu prātu un solījumu piedalīties arī turpmāk līdzīgos pasākumos.